

Jaroslav Turyna

chtěl bych vidět na vlastní oči hezký zadky na pláži Copacabana...

Text | Radek Ošlejšek

Foto | archiv Jaroslava Turyny

Když si dáte dohromady krbařinu a Pečky, vyjde vám z toho Turyna. Kamnářtělem i duší, hyperaktivní člověk, který chvílemi působí dojmem, že je kolem vás dvakrát nebo třikrát. Sám rád říká, že u něj je oheň v dobrých rukou a když se podíváte na výběr z jeho referencí, nedá se o tom vůbec pochybovat. Na Kolínsku těžko přehlédnete jeho ohnivě billboardy, v Praze jezdí jeho ohnivá tramvaj, především za ním ale stojí stovky kvalitních staveb, tisíce hodin tvrdé práce, která má svůj smysl, protože přináší teplo do lidských obydlí.

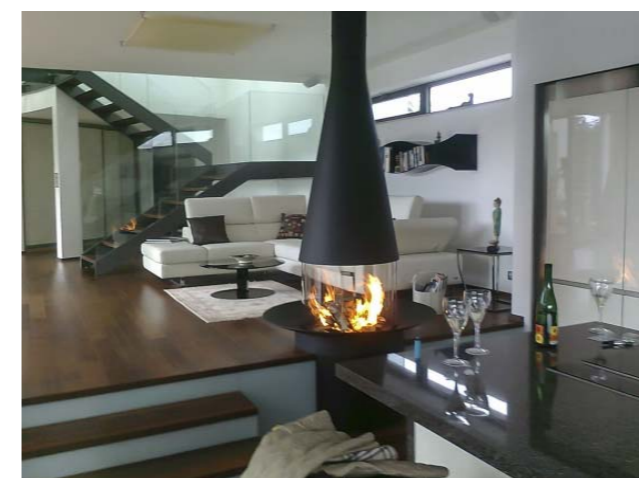
Známe se léta, když tedy padl tip na kamnářskou osobnost tohoto čísla, nebylo nic snazšího, než si zajet do Peček trochu popovídat.

Každý příběh má svůj začátek, tak pověz co tě přivedlo k tak krásnému řemeslu, jakým kamnařina bezesporu je?

V přelomové době, když se soudruhům začalo říkat „pane“, jsem narukoval na vojnu. Po absolvování přijímače jsem nastoupil k protivzdušné obraně. Asi po třech měsících na bojovém útvaru velitel vyhlásil, že shání nějaké dobrovolníky na rekonstrukci, respektive demolici, ko-

mínu na střeše lampasáckých bytovek, kde ruští okupanti stavěli komíny z dutých cihel. V tu chvíli mě napadlo, že to může být pěkná zašívárna, a tak jsem se přihlásil. Od té chvíle se pro mě vojna stala spíš zaměstnáním a do kasáren jsem chodil v podstatě jen přespávat. Při zdění komínu v důstojnickém klubu přišel dotaz, jestli by šel postavit otevřený krb. Samozřejmě! Moje odpověď byla, že to není problém. Vždyť na tom nic není. A tak jsem postavil svůj první krb, který jsem vzápětí několikrát boural a předělával, protože jsem velice rychle zjistil, že jestli má vše

fungovat správně, tak je stavba krbu velice složitá věc. Po návratu z vojny jsem dělal kameničinu. Sem tam obložil nějaký krb a známým a příbuzným občas nějaký postavil. Rozhodnutí, jestli začít podnikat, se rodilo velice dlouho. Manželka na mateřské, nějaké půjčky a skok do nejistoty mi přišel jako docela veliké riziko. Práce mě ale bavila, když vám pod rukama roste pěkná věc, která dělá radost svým uživatelům, tak to za ten pocit stojí. Nakonec se to zlomilo a já se do toho pustil. Dnes už můžu říct, že jsem to měl udělat dřív, ale po boji je každý generálem.

Byl někdy v tvém podnikání okamžik, kdy jsi s tím chtěl seknout?

Samozřejmě, že v každém podnikání přijde období, že by to člověk nejraději zabalil. Neplaticí stavební firmy jsou jen špičkou ledovce. Když nebylo na výplatu, na naftu nebo obecně provoz, našťastí se ale vždy situace vykristalizovala a šlo se dál.

Jaký jsi měl impuls pro rozšíření firmy?

Impuls pro rozšíření firmy byl velice jednoduchý. Z počátku jsem zakázky sjednával většinou po stavbách nebo si zákazník vybral domů a nějakou dobu to skutečně velice dobře fungovalo. Později si ale většina zákazníků chtěla vše osahat či vyzkoušet a ukazovat jim to doma v garáži pro mě nemělo tu správnou „vejšku“ a úroveň. Tak jsem se rozhodl pro otevření prodejny, abych zákazníkům mohl nabídnout větší výběr a hlavně jim ukázat, jak vše funguje, co která vložka nebo kamna umí. Proto mám dnes na prodejně osm funkčních topenišť. Každý si může vše vyzkoušet a když přinese husu, tak si ji může i upéct.

U nás znám velice málo firem, kde jsou zaměstnanci hrdí na to, že v ní pracují (a to jsem s borcem několikrát pokecal) a u tebe to funguje. Jak jsi se k tomu dopracoval?

Co se týče zaměstnanců, mám daná jasná pravidla, podle kterých se ve firmě musí všichni řídit a to včetně mě. Nesnáším lhaní a výmluvy, že to nejde. Kdo chce, hledá způsoby. Kdo nechce, hledá důvody. Ale abych to upřesnil, vše je založeno na férovém přístupu a kamarádství a zatím se ukazuje, že vše funguje, jak má.

A teď něco z branže. Trápí tě něco v rámci oboru, kamnářské obce a dodavatelů?

Český kamnářský trh je jedna velká rodina. Se

všemi klady i záporny, které to přináší. Pokud jde o jiné kamnáře a krbaře, mám mezi nimi mnoho kamarádů a přátel. Od některých dokonce čerpám inspiraci a vzájemně si pomáháme, což mě velice těší. Na druhé straně mě trápí, že dost lidí raději řeší různé intriky a žabomyší války, než aby se věnovali pořádné práci.

Dodavatelů mám doopravdy požehnaně. Většina z nich jsou našťastí slušní a féroví lidé, se kterými zajdu na kávu, oběd nebo večeri. Najdou se ale i tací, kteří v lačnosti po obrazech mění názory každý třetí rok, někdy i častěji. Takoví ti „převlíkači kabátů“, kterých je mezi námi stále dost, mi lidsky vadí.

A také něco všetečného. Co sám chceš na sobě a své firmě zlepšit?

Vždy je co zlepšovat a všichni známe to rčení o usínání na vavřínech. Můžu prozradit, že plánuji rozšíření prodejny o další funkční topeniště. Pořád ale nemám moc času nazbyt, takže to je zatím jen výhled do budoucna. No a na ty další nápady si budete muset ještě chvíli počkat :).

Vím, že podporuješ řadu kulturních akcí v regionu. Co jsi již sponzoroval a co letos ještě přidáš?

Tradičně sponzoruji vánoční show v divadle Hybernia, která většinou vychází na stříbrnou

neděli. Celá akce je dělaná pro nejmenší děti. Protože mám mnoho kamarádů, jejichž děti hrají fotbal, tak oblékám mužstvo pečeckých a kouřimských záčků. Podporoval jsem také kamarády při výstupu na Kilimandžáro. V minulosti jsme dělali i rozsvícení vánočního stromku na podporu kojeneckého ústavu v Kolíně. Tento rok chystám druhý ročník „ROZPAL TO FESTu“, který pořádám spíš jako zábavu a podporu nových mladých kapel.

Když jsi jmenoval pořádání „Rozpal to fest II“, tak jakou hudbu a žánr posloucháš? Na jaký koncert bys šel nejraději?

Při své práci trávím hodně času za volantem a muzika mi pomáhá zvládnout naše silnice a dálnice. Co se žánru týká, odjakživa poslouchám rád tvrdší muziku – metal, rock a big beat. Z kapel mám pak nejraději Nightwish a Gamma Ray.

Realizoval jsi nějaké zakázky i v zahraničí? Pokud ano, tak v kterých zemích a přidej nějakou zajímavou příhodu z „natáčení“.

Většinu krbů stavíme po České republice, což je dáno prostě tím, že jsme tu doma. Díky doporučením od našich zákazníků jsme ale realizovali několik zakázek v Německu, na Slovensku a také na Ukrajině. Historiky z natáčení? To by naplnilo celé číslo časopisu. Možná, až budu mít jednou hotovo, sednu a napíšu o tom knihu. Bude částečně k smíchu a částečně k pláči. Každý z oboru ví, o čem mluvím. Pořád se všichni učíme a zákazníci jsou stále stejně nevyzpytatelní.

Máš nějakou životní metu či sen, kam by ses chtěl podívat?

Životní metu mám myslím stejnou jako většina chlapů na celém světě. Postarat se o svou rodinu, být dobrý táta i manžel. Nezní to sice tak hezky jako kdybych chtěl vyskákat na Mount Everest po jedné noze, ale stačí to ke štěstí. Velkým snem poslední doby je procestovat Brazílii a Peru. Chtěl bych vidět na vlastní oči vodopády Iguacu, hezký zadky na pláži Copacabana a poznat atmosféru Ria při legendárním karnevalu.

Jak vlastně relaxuješ a co tě nabíjí?

Relaxuji převážně v zimě. Když je více času, tak vyrážím často na lyže s celou rodinou a tam se vždy doopravdy nabíjím.

Co stojí za tvým úspěchem?

Za úspěch mého podnikání musím v první řadě poděkovat celé své rodině. I když manželka mě má za workoholika. Jsem přesvědčen, že bez rodinného zázemí, manželky, obou dcer a rodičů bych dnes nebyl tam, kde jsem.

Redakci bych chtěl srdečně poděkovat za prostor v časopisu. Musím říct, že jsem byl velice mile překvapen nabídkou na rozhovor a delší dobu jsem to musel strávit, protože si nemyslím, že jsem něčím výjimečný.

My děkujeme, že sis na nás našel chvíli času. Víme, jak málo ho máš. Těší nás, že jsme našim čtenářům mohli představit dalšího fortelného kamnáře. To, že jsou pracovitost a poctivé řemeslo stále v naší zemi považovány za něco výjimečného, je smutný fakt, který nás, mimo jiné, motivoval ke vzniku našeho časopisu. Myslíme si, že je opravdu důležité ukazovat na příkladech dobré praxe, že to jde. Dělat svou práci rád, mít spokojené zákazníky, kteří se rádi vracejí. Sami dobře víme, jak je podnikání v kamnářském oboru stále těžší a těžší. Držet krok s trendy, nezaspat razantní nástup nových technologií. Kamnáři, které vám postupně představujeme se s těmito výzvami dokázali vypořádat. Jaroslav Turyna je rozhodně jedním z nich. Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně štěstí v další práci. Ať ti táhnou!

P-D Refractories CZ a.s. (dříve Moravské šamotové a lupkové závody a.s.) je jedním z největších výrobců a dodavatelů žárovzdorných výrobků a surovin.

Výrobní sortiment zahrnuje šamotové kameny, vysoce hlinité kameny, dinasové kameny, izolační kameny, žárovzdorné jíly a ostřiva, akumulární magnetit, komínové vložky, žárovzdorné malty, tmely a betony. Společnost je vybavena moderním výrobním a zkušebním zařízením, které garantuje vysokou stabilní výrobní kvalitu. **Výroba v P-D Refractories CZ a.s. probíhá v souladu s certifikátem podle ISO 9001.** Zabezpečujeme také dodávky modifikovaných kvalit podle individuálního přání zákazníka.

P-D Refractories CZ a. s.
Nádražní 218, 679 63 Velké Opatovice
Telefon: +420 516 493 500 | +420 516 493 230
Telefax: +420 516 477 338
E-mail: kral@mslz.cz | kovac@mslz.cz
www.mslz.cz | www.pd-refractories.cz